

21

Min Ven, Privatdetektiven

Skuespil i 6 Akter efter en Novelle af

JENS ANKER

I Hovedrollerne:

GUNNAR TOLNÆS
og **KARINA BELL**

Bearbejdet for Film af Sam Ask — Jscenesat af A. W. Sandberg

Fremstillet af Nordisk Films Kompagni, København

HOVEDPERSONERNE:

Jægermester Rømer til Rømersholm . . .	Philip Bech
Elisa, hans Hustru	Ebba Lund
Birthe, hans Datter af første Ægteskab	Edith Schou
Sognefoged Jens Andersen	Einar Forchhammer
Astrid, hans Datter	Karina Bell
Arne Falk, Herredsfuldægtig	Gunnar Tolnæs
Anders Hytting, Landbrugselev	Aage Fønss
Julius Worm, Musiker	Peter Malberg

Min Ven, Privatdetektiven.

Sognefogdens Datter, den yndige og vaarfriske Frøken Astrid, interesserer sig levende for Detektivromaner, — hendes mandlige Ideal er den smarte og overbegavede Privatopdager, der altid — i Romanerne — indlægger sig al mulig Hæder og Berømmelse, og hun ser med en vis Foragt paa de officielle Politimyndigheder, der efter hendes Mening aldrig er i Stand til at opdage noget. Hun viger ikke tilbage for at sige Stedets nye Herredsfuldægtig, den elegante og charmerende Verdensmand Arne Falk, hvad hun mener om ham og hans Kaldsfæller, og foreløbig er den angrebne Part,

der for Resten er stærkt indtaget i den fortryllende unge Pige, hvis Bekendtskab han har gjort paa en saare romantisk Maade, ikke i Stand til at dokumentere sine Evner som Politimand — og ønsker heller ikke at faa Lejlighed til at gøre det. Men Skæbnen vil nu, at den ellers saa fredelige og idylliske Landsby skal blive Skuepladsen for et mørkt og gaadefuldt Drama, der ikke paa nogen Maade staar tilbage for de sensationelle Begivenheder, paa hvilke Astrids elskede Detektivromaner er saa rige.

Paa den lyse og venlige Herregaard Rømersholm residerer den aldrende Jægermester Rømer og hans meget yngre Frue, den feterede Koncertsangerinde Elisa Mogensen, som han har truffet paa en Rejse i Udlandet og der gjort til sin Hustru. Hans Datter af første Ægteskab, den smukke og blide Birthe, der er Astrids bedste Veninde, kan ikke med sin bedste Vilje føle nogen Sympati for sin Stedmoder, og

hun kommer til at hade hende fra det Øjeblik, da den rænkefulde Kvinde skiller hende fra hendes Elskede, den unge og fattige Anders Hytting, der er Landbrugselev paa Gaarden. Fru Elisa kaster nemlig sine Øjne paa den kønne og kærnesunde Yngling, men da han ikke vil vide af den skønne Fristerinde at sige, hævner hun sig ved at sørge for at faa ham afskediget, efter først at have gjort et desperat Forsøg paa at stemple ham som en lumpen Forfører. Da hendes Haab om at opleve et romantisk Kærlighedseventyr med Anders Hytting er bristet, inviterer hun, for at adspredde sig, sin tidligere Akkompagnatør, den meget talentfulde Musiker Julius Worm, ud paa Godset, men han har ikke været Gæst derude ret længe, før det forfærdelige sker, der vækker Landsbyen op af dens Tornerosesøvn. Jægermesterinden findes død i sin Steddatters Værelse, efter al Sandsynlighed myrdet, og Arne Falk bliver derved brutalt revet ud af sin

næsten for fredelige Tilværelse, i hvilken lille Frøken Astrid har været det eneste Lyspunkt.

Der er adskilligt, der tyder paa, at Anders Hytting er den Skyldige, og efter et meget dramatisk Forhør, under hvilket Falk ikke kan undgaa at tage noget ublidt paa Birthe, tilstaar han da ogsaa, at det er h a m, der er Drabsmanden.

Herredsfuldmægtigen ser sig derfor nødsaget til at arrestere ham, skønt Frøken Astrid føler sig foranlediget til at nedlægge en meget kraftig Protest. Hun er fuldt og fast overbevist om, at hendes Venindes Hjertenskær ikke kan være nogen Morder, og da hun til sin store Harm tilsyneladende ikke kan faa Falk til at indse det, beslutter hun sig til selv at tage Affære og finde den rette Skyldige.

Med den solide Ballast af detektivisk Viden, som hun har hentet fra sin Yndlingslektüre, mener hun, at det vil være hende let at distancere den officielle Opdager — saadan som hendes Privatdetektiv-Helte altid gør det —, og straalende

af Energi og Overmod tager hun fat paa den store Opgave, hun har stillet sig. Til hendes Overraskelse og Skuffelse bliver hendes Opdagerfærd imidlertid ikke den Sukces, hun saa bestemt har regnet med; hun henter sig den ene Fiasko efter den anden, og Falk er hjertensond nok til at more sig over hendes Nederlag. Den Triumf faar hun dog, at det bliver hende, der — ganske vist uden at hun selv véd af det — giver Herredsfuldmægtigen det Fingerpeg, der fører ham ind paa det rette Spor og gør det muligt for ham at opklare hele Mysteriet. Frøken Birthe faar sin Elskede tilbage, og Falk høster den bedste Løn for sit Arbejde, som han kan ønske sig: Han hjemfører nemlig sin lille Ven Privatdetektiven som sin Brud! For een Ting har hun dog opdaget: At hun ganske og aldeles har tabt sit Hjerte til h a m, der alligevel var mere værd end alle hendes beundrede Papirhelte tilsammen.

3540

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

MIN VEN PRIVATDETEKTIVEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

opklare hele Mysteriet. Frøken Birthe faar sin Elskede tilbage, og Falk høster den bedste Løn for sit Arbejde, som han kan ønske sig: Han hjemfører nemlig sin lille Ven Privatdetektiven som sin Brud! For een Ting har hun dog opdaget: At hun ganske og aldeles har tabt sit Hjerte til ham, der alligevel var mere værd end alle hendes beundrede Papirhelte tilsammen.

DET LILLE TEATER

Min Ven, Privatdetektiven

Min Ven, Privatdetektiven

*Skuespil i 6 Akter efter en Novelle af
JENS ANKER*

I Hovedrollerne:

*GUNNAR TOLNÆS OG
KARINA BELL*

HOVEDPERSONERNE:

Jægermester Rømer til Rømersholm	Philip Bech
Elisa, hans Hustru	Ebba Lund
Birthe, hans Datter af første Ægteskab	Edith Schou
Sognefoged Jens Andersen	Einar Forchhammer
Astrid, hans Datter	Karina Bell
Arne Falk, Herredsfuldmægtig	Gunnar Tolnæs
Anders Hytting, Landbrugselev	Aage Fønss
Julius Worm, Musiker	Peter Malberg

Bearbejdet for Film af Sam Ask - Iscenesat af A. W. Sandberg

Fremstillet af Nordisk Films Kompagni, København

Min Ven, Privatdetektiven.

Sognefogdens Datter, den yndige og vaarfriske Frøken Astrid, interesserer sig levende for Detektivromaner, — hendes mandlige Ideal er den smarte og overbegavede Privatopdager, der altid — i Romanerne — indlægger sig al mulig Hæder og Berømmelse, og hun ser med en vis Foragt paa de officielle Politimyndigheder, der efter hendes Mening aldrig er i Stand til at opdage noget. Hun viger ikke tilbage for at sige Stedets nye Herredsfuldmægtig, den elegante og charmerende Verdensmand Arne Falk, hvad hun mener om ham og hans Kaldsfæller, og foreløbig er den angrebne Part, der for Resten er stærkt indtaget i den fortryllende unge Pige, hvis Bekendtskab han har gjort paa en saare romantisk Maade, ikke i Stand til at dokumentere sine Evner som Politimand — og ønsker heller ikke at faa Lejlighed til at

gøre det. Men Skæbnen vil nu, at den ellers saa fredelige og idylliske Landsby skal blive Skuepladsen for et mørkt og gaadefuldt Drama, der ikke paa nogen Maade staar tilbage for de sensationelle Begivenheder, paa hvilke Astrids elskede Detektivromaner er saa rige.

Paa den lyse og venlige Herregaard Rømersholm residerer den aldrende Jægermester Rømer og hans meget yngre Frue, den feterede Koncertsanger-

inde Elisa Mogensen, som han har truffet paa en Rejse i Udlandet og dér gjort til sin Hustru! Hans Datter af første Ægteskab, den smukke og blide Birthe, der er Astrids bedste Veninde, kan ikke med sin bedste Vilje føle nogen Sympati for sin Stedmoder, og hun kommer til at hade hende fra det Øjeblik, da den rænkefulde Kvinde skiller hende fra hendes Elskede, den unge og fattige Anders Hytting, der er Landbrugselev paa Gaarden. Fru Elisa kaster nemlig sine Øjne paa den kønne og kærnesunde Yngling, men da han ikke

vil vide af den skønne Fristerinde at sige, hævner hun sig ved at sørge for at faa ham afskediget efter først at have gjort et desperat Forsøg paa at stemple ham som en lumpen Forfører. Da hendes Haab om at opleve et romantisk Kærlighedseventyr med Anders Hytting er bristet, inviterer hun, for at adspredde sin tidligere Akkompagnatør, den meget talentfulde Musiker Julius Worm, ud paa Godset; men han har ikke været Gæst derude ret længe,

før det forfærdelige sker, der vækker Landsbyen op af dens Tornerosesøvn: Jægermesterinden findes død i sin Steddatters Værelse, efter al Sandsynlighed myrdet, og Arne Falk bliver derved brutalt revet ud af sin næsten for fredelige Tilværelse, i hvilken lille Frøken Astrid har været det eneste Lyspunkt.

Der er adskilligt, der tyder paa, at Anders Hytting er den Skyldige, og efter et meget dramatisk Forhør, under hvilket Falk ikke kan undgaa at tage noget ublidt paa Birthe, tilstaar han da ogsaa, at det er h a m, der er Drabs-

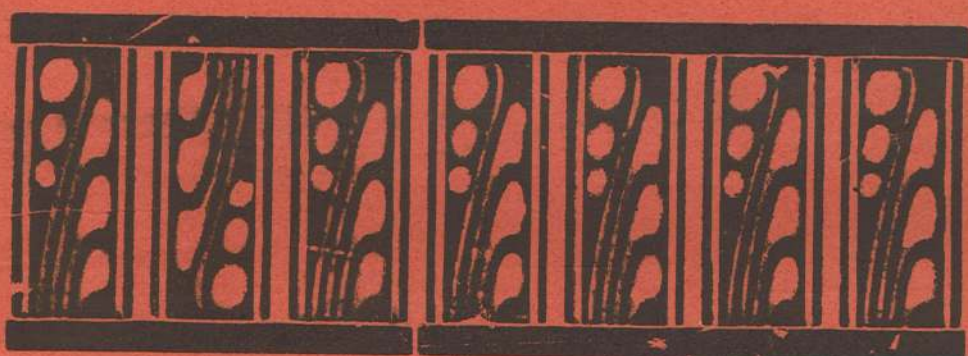
manden. Herredsfuldmægtigen ser sig derfor nødsaget til at arrestere ham, skønt Frøken Astrid føler sig foranlediget til at nedlægge en meget kraftig Protest. Hun er fuldt og fast overbevist om, at hendes Venindes Hjertenskær ikke kan være nogen Morder, og da hun til sin store Harm tilsyneladende ikke kan faa Falk til at indse det, beslutter hun sig til selv at tage Affære og finde den rette Skyldige.

Med den solide Ballast af detektivisk Viden, som hun har hentet fra sin

Yndlingslektüre, mener hun, at det vil være hende let at distancere den offentlige Opdager — saadan som hendes Privatdetektiv-Helte altid gør det —, og straalende af Energi og Overmod tager hun fat paa den store Opgave, hun har stillet sig. Til hendes Overraskelse og Skuffelse bliver hendes Opdagerfærd imidlertid ikke den Sukces, hun saa bestemt har regnet med, hun henter sig den ene Fiasko hjem efter den anden, og Falk er hjerteond nok til at more sig over hendes Nederlag. Den Triumf faar hun dog, at det bliver hende, der — ganske vist uden at hun selv véd af det — giver Herredsfuldmægtigen det Fingerpeg, der fører ham ind paa det rette Spor og gør det muligt for ham at

Nyt Program
fra Lørdag den 9. August

Min Ven, Privat- detektiven.

Skuespil i 6 Akter efter Jens Ankers
Novelle.

Iscenesat af A. W. SANDBERG

Bearbejdet for Film af Sam Åsk.

Fremstillet af: Nordisk Films Co., København.

I Hovedrollerne

Gunnar Tolnæs og Karina Bell

Endvidere Peter Malberg, Aage Fønss, Ebba Thomsen, Phil. Beck o. fl. Det er alle Nordiskes fineste Kræfter, som her er i Ilden og er enige om at skabe et ægte dansk Lystspil, der samtidig med sin Intrige skaber en Spænding, som giver en Udløsning, man ikke ganske ventede. — Denne Nordiskes sidste store Succes er i Uger spillet for stuvende fuldt Hus og under stærkt Bifald.

HOVEDPERSONERNE

Jægermester Rømer til Rømersholm . . .	Phillip Bech
Elisa, hans Hustru	Ebba Lund
Birthe, hans Datter af første Ægteskab . . .	Edith Schou
Sognefoged Jens Andersen	Einar Forchhammer
Astrid, hans Datter	Karina Bell
Arne Falk, Herredsfuldmægtig	Gunnar Tolnæs
Anders Hytting, Landbrugselev	Aage Fønss
Julius Worm, Musiker	Peter Malberg

Lørdag Kl. 8.
Søndag Kl. 4, 7 $\frac{1}{2}$ og 9.
Mandag Kl. 8

Biografen Svogers Gaard.

Mandag, Tirsdag, Onsdag, Torsdag

Kl. 7½ og 9:

Min Ven, Privatdetektiven.

Optaget af Nordisk Film under Instruktion af
A. W. Sandberg.

Filmen er et Kriminallystspil og er en glimrende Publikumfilm med spændende Handling, smukt Spil og ganske vidunderlige Naturscenerier.

Gunnar Tolnæs mandige Kunst og Karina Bell's friske og charmerende Ynde gør denne Film til en af de bedste, der har været fremme.

Man bedes bestille Billet til reserv. Plads hos Bogh. Knuthsen. Telef. 254.

Billetspriser: 1,00, 1,40, 0,50.

MIN VEN PRIVATDETEKTIVEN.

Skuespil i 6 Akter efter en Novelle
af
Jens Anker.

Bearbejdet for Film af Sam Ask.

Iscenesat af A.W.Sandberg.

Fremstillet af Nordisk Films Kompagni. København.

Hovedpersonerne:

Jægermester Rømer til Rømersholm.....Philip Bech.

Elisa, hans Hustru.....Ebba Lund.

Birthe, hans Datter af 1'ste
Egteskab.....Edith Schou.

Sognefoged Jens Andersen.....Einar Forchhammer.

Astrid, hans Datter.....Karina Bell.

Arne Falk, Herredsfuldmægtig.....Gunnar Tolnæs.

Anders Hytting, Landbrugselev.....Aage Fønss.

Julius Worm, Musiker.....Peter Malberg.

Sognefogdens Datter, den yndige og vaarfriske Frøken Astrid, interesserer sig levende for Detektivromaner, - hendes mandlige Ideal er den smarte og overbegavede Privatopdager, der altid - i Romanerne - indlægger sig al mulig Hæder og Berømmelse, og hun ser med en vis Foragt paa de officielle Politimyndigheder, der efter hendes Mening aldrig er i Stand til at opdage noget. Hun viger ikke tilbage for at sige Stedets nye Herredsfuldmægtig, den elegante og charmerende Verdensmand Arne Falk, hvad hun mener om ham og hans Kaldsfæller, og foreløbig er den angrebne Part, der for Resten er stærkt indtaget i den fortryllende unge Pige, hvis Bekendtskab han har gjort paa en saare romantisk Maade, ikke i Stand til at dokumentere sine Evner som Politimand- og ønsker

heller ikke at faa Lejlighed til at gøre det. Men Skæbnen vil nu, at den ellers saa fredelige og idylliske Landsby skal blive Skuepladsen for et mørkt og gaadefuldt Drama, der ikke paa nogen Maade staar tilbage for de sensationelle Begivenheder, paa hvilke Astrids elskede Detektivromaner er saa rige.

Paa den lyse og venlige Herregaard Rømersholm residerer den aldrende Jægermester Rømer og hans meget yngre Frue, den feterede Koncertsangerinde Elisa Mogensen, som han har truffet paa en Rejse i Udlandet og der gjort til sin Hustru. Hans Datter af første Ægteskab, den smukke og blide Birthe, der er Astrids bedste Veninde, kan ikke med sin bedste Vilje føle nogen Sympati for sin Stedmoder, og hun kommer til at hade hende fra det Øjeblik, da den rænkefulde Kvinde skiller hende fra hendes Elskede, den unge og fattige Anders Hytting, der er Landbrugselev paa Gaarden. Fru Elisa kaster nemlig sine Øjne paa den kønne og kønnesunde Yngling, men da han ikke vil vide af den skønne Fristerinde at sige, hævner hun sig ved at sørge for at faa ham afskediget, efter først at have gjort et desperat Forsøg paa at stemple ham som en lumpen Forfører. Da hendes Haab om at opleve et romantisk Kærlighedsevenetyr med Anders Hytting er bristet, inviterer hun for at adsprede sig sin tidligere Akkompagnatør, den meget talentfulde Musiker Julius Worm, ud paa Godset, men han har ikke været Gæst derude ret længe, før det forfærdelige sker, der vækker Landsbyen op af dens Tornerosesøvn. Jægermesterinden findes død i sin Steddatters Værelse, efter al Sandsynlighed myrdet, og Arne Falk bliver derved brutalt revet ud af sin næsten for fredelige Tilværelse, i hvilken lille Frøken Astrid har været det eneste Lyspunkt.

Der er adskilligt, der tyder paa, at Anders Hytting er den Skyldige, og efter et meget dramatisk Forhør, under hvilket Falk

ikke kan undgaa at tage noget ublidt paa Birthe, tilstaar han da ogsaa, at det er ham, der er Drabsmanden. Herredsfuldmægtigen ser sig derfor nødsaget til at arrestere ham, skønt Frøken Astrid føler sig foranlediget til at nedlægge en meget kraftig Protest. Hun er fuldt og fast overbevist om, at hendes Venindes Hjertenskær ikke kan være nogen Morder, og da hun til sin store Harmes tilsyneladende ikke kan faa Falk til at indse det, beslutter hun sig til selv at tage Affære og finde den rette Skyldige.

Med den solide Ballast af detektivisk Viden, som hun har hentet fra sin Yndlingslektüre, mener hun, at det vil være hende let at distancere den officielle Opdager - saadan som hendes Privatdetektiv-Helte altid gør det -, og straalende af Energi og Overmod tager hun fat paa den store Opgave, hun har stillet sig. Til hendes Overraskelse og Skuffelse bliver hendes Opdagerfærd inidertid ikke den Succes, hun saa bestemt har regnet med, hun henter sig den ene Fiasko hjem efter den anden, og Falk er hjerteond nok til at more sig over hendes Nederlag. Den Triumf faar hun dog, at det bliver hende, der-ganske vist uden at hun selv ved af det - giver Herredsfuldmægtigen det Fingerpeg, der fører ham ind paa det rette Spor og gør det muligt for ham at opklare hele Mysteriet. Frøken Birthe faar sin Elskede tilbage, og Falk høster den bedste Løn for sit Arbejde, som han kan ønske sig: Han hjemfører nemlig sin lille Ven Privatdetektiven som sin Brud! For een Ting har hun dog opdaget: At hun ganske og aldeles har tabt sit Hjerte til ham, der alligevel var mere værd end alle hendes beundrede Papirhelte tilsammen.

det kastes spor og gør det muligt for ham at opklare hele mysteriet.
 Erver, Hærvederligedsretten det Kingedog; det fører ham ind om
 af det bliver hunden; det-ferme vist uden af hun selv ved af det -
 når bli af more sig over hendes
 for sig den om Klasko på
 landet ikke den Success; i
 hendes Overraskelse og
 med fanger hun det den store
 veddeferently-Kalte altid gør det - i og afrensende af Energi og Overt-
 for af sigtendens den districte Epdager - sæden som hendes Pri-
 hende af sigtendens den districte Epdager - sæden som hendes Pri-

MY FRIEND THE DETECTIVE.

Drama in six acts from a novel by JENS ANKER.

Adapted for film by SAM ASK.

Directed by A.W.Sandberg.

Produced by NORDISK FILMS KOMPAGNI, COPENHAGEN.

CAST:

George Evans of Carlton manor.... Philip Bech
Wanda, his wife.....Ebba Lund
Mary, the daughter of his first marriage....Edith Schou
James Thompson, bailiff.....Einar Forchhammer
Effie Thompson.....Karina Bell
Bryan Duncan.....Gunnar Tolnaes
Allan White, agricultural student.....Aage Fönss
Rupert Burns, musician.. ..Peter Malberg

Miss Effie Thompson, daughter of the village bailiff, is quite young and very charming. Her favourite occupation is to read detective stories. The smart detective, who in the novels always carries home the victory, is her ideal, and she despises from the bottom of her heart the official police authorities who, in her opinion, never discover a thing. She is not afraid of giving the new police-inspector and acting judge, the smart and distinguished Bryan Duncan, a piece of her mind. The party attacked is very much in love with the charming girl, whose acquaintance she has made in a most romantical way, but at present he has no means by which to prove his abilities as detective. As fate will have it, however, the peaceful and idyllic village suddenly becomes the scene of a sinister drama, as gruesome as any of the sensational incidents in which Effie's beloved detective stories abound.

At the beautiful and comfortable Carlton manor resides an elderly gentleman Mr. George Evans and his wife, the former songstress Wanda Jones, whose acquaintance he has made abroad, and who is a great deal younger than he. Mary, the daughter by his first marriage, is amiable and beautiful and a great friend of Miss Effie. She never liked her step-mother, and she simply hates her since the artful woman separated her from her betrothed, the agricultural student Allan White.

The fact is, that Mrs. Wanda Evans had fallen in love with the handsome and sympathetic young man, but as he would have nothing to do with the beautiful temptress, she took vengeance on him by having him turned out of the house in disgrace, after having made a desperate attempt of branding him as a seducer.

Disappointed in her hopes of a romantic love-affair with Allan White, she invites her former accompanist, the talented musician Rupert Burns, to come and stay with her at her residence, but soon after his arrival a terrible incident occurs, that rouses the villagers out of their peaceful dullness. Mrs. Evans is found dead in her step-daughter's room - evidently murdered, and thus Bryan Duncan finds himself in energetic activity instead of the dull idleness in which he has been living, and in which the little Miss Effie was the only source of comfort.

There are several things to show that Allan White may have committed the crime, and after a rather dramatic examination, during which the police-inspector cannot help treating Miss Mary a little harshly, Allan pleads guilty,

so that Bryan Duncan is obliged to arrest him in spite of Miss Effie's vivid protest. The intelligent girl feels quite sure, that Allan White is no murderer, and as she cannot make the police-inspector see the case from her point of view, she decides to take the case in hand herself and try to find the real criminal.

With the thorough knowledge she has acquired through her favourite books, she thinks she can easily distance the official police-authorities, just as her beloved detective heroes always do in the novels, and with great energy and self-confidence she sets to work. To her great surprise and disappointment however, she does not meet with the anticipated success. She is defeated over and over again, and Duncan is malicious enough to tease her about it. But after all she has the triumph that it is through her that the police-inspector obtains the clue that enables him to unravel the mystery, although she does not know it at the time. Miss Mary gets back her fiancé, and Bryan Duncan receives the very best reward - his "friend the detective" becomes his affianced bride. She has namely discovered one thing - that she has lost her heart completely to him, who is nevertheless worth more than all her beloved theoretical heroes put together.

-----ooo000ooo-----
 peaceful and idyllic village suddenly becomes the scene of a minister drama, as gruesome as any of the sensational incidents in which Effie's beloved detective stories abound.

they discuss the allied price. She has nearly disco-
can receive the very best reward - his friend the detec-
the film. Miss Mary Kate took her friend, and Bryan Dun-
to unravel the mystery, although she does not know it at
that the police-inspector. He says that perhaps his
But after all she
again, and Duncan
the anticipated
suspense and disappointment however, she does not meet with
energy and self-confidence she sets to work. To her great
detective heroes always do in the novels, and with great
distance the official police-authorities. Just as her beloved

AJ/ME.

MON AMI, LE DÉTECTIVE PRIVÉ.

Drame en six actes d'après une nouvelle
de
JENS ANKER.

Adaptateur: Sam Ask.

Metteur en scène: A.W.Sandberg.

Editeurs: La "Nordisk Films Kompagni"
Copenhague, Danemark.

Personnages:

Monsieur de Rupin, propriétaire des
Charmilles.....Philip Bech.
Elise, sa femme.....Ebba Lund.
Germaine, la fille du premier lit de
M. de Rupin.....Edith Schou.
Jean Lagardy, maire.....Einar Forchhammer.
Yvonne, sa fille.....Karina Bell.
Montreux, commissaire de police.....Gunnar Tolnaes.
Paul Juvysi.....Aage Fönss.
Jules Quibray, musicien.....Peter Malberg.

La belle et fraîche Yvonne, la fille du maire Lagardy, s'intéresse vivement aux romans criminels. Son idéal masculin c'est le prodigieux détective privé, qui dans les romans se couvre toujours de gloire, et c'est avec un certain mépris qu'elle regarde les autorités de police officielles qui, selon son avis, ne découvrent jamais rien. Elle a même la hardiesse de dire au nouveau commissaire de police, homme du grand monde, jeune et élégant, récemment arrivé au village, ce qu'elle pense de lui et de ses collègues, et pour le moment le jeune homme - qui s'est tout de suite épris d'ailleurs de la ravissante jeune fille, dont il a fait la connaissance d'une manière romanesque -

n'est pas à même de prouver son habileté comme policier et ne désire pas non plus une occasion de le faire. Mais soudainement le village, ordinairement si paisible et si idyllique, devient le théâtre d'un drame lugubre qui ne le cède en rien aux événements sensationnels dont les romans criminels favoris d'Yvonne sont si riches.

Au château des Charmilles reside le vieux de Rupin et sa femme, jadis cantatrice célèbre, de beaucoup plus jeune que lui. Il l'a trouvé dans un voyage, et l'a épousé à l'étranger.

Sa fille du premier lit, la bonne et jolie Germaine, la meilleure amie d'Yvonne, n'a jamais aimé sa belle-mère, et elle la hait encore plus dès le moment où la femme intrigante la sépare de son bien aimé Paul Juvysi, jeune homme qui apprend l'agriculture au château. Mme Elise jette les yeux sur le beau et attrayant jeune homme, mais comme il ne veut absolument pas de la belle séductrice, elle se venge de lui en le faisant chasser du château, après avoir tout essayé pour le faire passer pour un vulgaire séducteur.

Son espoir d'éprouver avec le jeune Paul une aventure romanesque étant brisé, Madame Elise fait venir au château son ancien accompagnateur, le musicien de talent Jules Quibray. Cependant, peu après son arrivée, un événement horrible se passe, qui réveille tous les habitants du village de leur indolence habituelle: Madame de Rupin est trouvée morte, vraisemblablement assassinée - dans la chambre de sa belle-fille, et le commissaire de police :

est arraché brutalement son existence par trop paisible.

Beaucoup de choses portent à croire, que c'est Paul Juvysi qui a commis le meurtre, et le commissaire de police se voit obligé de le faire arrêter malgré les vives protestations d'Yvonne. La jeune fille est convaincue que le bien-aimé de son amie Germaine n'est pas un assassin, et, comme à son grand regret, elle ne peut pas en persuader Montreux, elle se décide à prendre elle-même la chose en main, et à trouver le vrai coupable.

Avec le fonds considérable qu'elle croit s'être acquis par sa lecture favorite, elle pense que s'est pour elle chose facile de distancer l'officier de police officiel, tel que le font toujours ses héros, les détectives privés, et, pénétrée d'énergie et d'assurance, elle attaque le grand problème qu'elle s'est proposé. Cependant à sa grande déception sa carrière comme détective ne devient pas le succès attendu. Elle remporte une défaite après l'autre, et Montreux est assez peu généreux pour se moquer d'elle. Néanmoins elle a le triomphe que c'est elle qui - sans s'en douter il est vrai - indique au commissaire de police la trace à suivre pour éclaircir le mystère. Germaine retrouve son bien-aimé, et Montreux recueille la meilleure récompense qu'il peut désirer: sa petite amie, le détective privé. Elle a en effet découvert au moins une chose - c'est qu'il lui a tout à fait ravi son cœur, et qu'il vaut mieux après tout, que tous ses héros imaginaires.

